

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/269/2020
Identifikačné číslo spisu: 1616202644
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1616202644.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej J. S., bytom vo M. pri V., W. XXX/X, o zaplatenie 962,04 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 6C/63/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. apríla 2020 sp. zn. 14Co/232/2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 21. apríla 2020 sp. zn. 14Co/232/2017 a rozsudok Okresného súdu Malacky z 15. augusta 2017 č. k. 6C/63/2016-57 v zamietajúcej časti vo veci samej a v časti trov konania z r u š u j e a vec vracia Okresnému súde Malacky na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Malacky (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 15. augusta 2017 č.k. 6C/63/2016-57 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi istinu 962,04 € , úroky vo výške 74,70 €, úroky z omeškania vo výške 1,16 €, úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 962,04 € a z nezaplatených úrokov vo výške 74,70€ od 8. októbra 2013 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobkyňi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení konštatoval, že žalobkyňa si žalobou doručenou 29. marca 2016 uplatnila voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 962,04 € spolu s nezaplatenými úrokmi vo výške 74,70 €, nezaplatenými úrokmi z omeškania vo výške 1,16 €, úrokmi 19,9 % p.a. z nezaplatennej istiny od 8. októbra 2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % p.a. z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 8. októbra 2013 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnila tým, že 13. júla 2012 uzavrela so žalovanou úverovú zmluvu č. 902, na základe ktorej poskytla žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.000,- €. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach s tým, že úver bola povinná splatiť do 27. júna 2022. Po vyčerpaní úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, a preto listom z 27. augusta 2013 bola vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru. Ku dňu podania žaloby predstavuje pohľadávka žalobkyne sumu 1099,89 €, ktorá je tvorená nezaplatenou istinou vo výške 962,04 €, úrokmi 74,70 €, úrokmi z omeškania 1,16 €. Istina a nezaplatené úroky sú sankcionované úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne.

1.1. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa a žalovaná uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej úver v sume 1.000,- €.

Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 19,27 €. Termín splatnosti prvej splátky bol 25. júla 2012, konečný termín splatnosti 27. júna 2022. Jednotlivé splátky boli splatné vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci. Úroková sadzba bola 19,9 % ročne, RPNM 25,83 %, priemerná RPNM 26,58 %.

1.2. Súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou bol posúdený ako spotrebiteľský a podradený pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“), dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

1.3. Pokiaľ ide o zmluvný úrok 19,90 % ročne, ktorý si uplatnila žalobkyňa z nezaplatenej istiny od 8. októbra 2013 do zaplataenia, súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol. Je preukázané, že strany si dojednali zmluvný úrok 19,90 % ako fixný do doby splatnosti úveru. Žalobkyňa však v zmysle zmluvných dojednaní pristúpila k zosplateniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyni zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia nepatrí. Veriteľ má právo na zaplataenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania.

1.4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná sa dostala s plnením peňažného dlhu do omeškania, preto súd prvej inštancie prisúdil žalobkyni aj úrok z omeškania, a to vo výške 8 % ročne zo sumy 962,04 € ako istiny a zo sumy 74,70 € ako úrokov z úveru počítaný od 8. októbra 2013 do zaplataenia. Pri určení dátumu, od ktorého je žalovaná povinná platiť úroky z omeškania súd prvej inštancie vychádzal zo žalobného petitu, nakoľko je ním viazaný a nemôže priznať viac ako žalobkyňa žiada. Konštatoval, že žalobkyňa si uplatnila úroky z omeškania od 8. októbra 2013, hoci mala podľa súdu prvej inštancie nárok na úroky z omeškania už od 19. septembra 2013 (deň nasledujúci po dni, do ktorého mohla žalovaná podľa predčasného zosplatenia dlh dobrovoľne splniť). Pri určení výšky úroku z omeškania vychádzal zo Zmluvy o úveru (č.l. 4 bod 4.4), podľa ktorého strany dohodli v prípade omeškania povinnosť platiť úroky z omeškania v sadzbe 8 % p.a. Súd prvej inštancie tak priznal žalobkyni úrok z omeškania vo výške 8 % ročne.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na základe odvolania žalobkyne rozsudkom z 21. apríla 2020 sp. zn. 14Co/232/2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým a presvedčivým spôsobom odôvodnil. Konštatoval, že riadny úrok veriteľovi patrí až do splatnosti úveru. V prípade, že dlžník poruší zmluvu a sú splnené zákonom a prípadne i zmluvou predpokladané podmienky, má veriteľ právo vyhlásiť predčasnú (alebo tiež mimoriadnu) splatnosť úveru, teda požadovať okamžité vrátenie úveru dlžníkom. Právnym následkom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru je, že dlžník prichádza o výhodu odloženej splatnosti úveru, resp. o výhodu splátok a veriteľ získava možnosť využiť všetky dostupné právne prostriedky na to, aby sa domohol dlžnej pohľadávky. Veriteľ tiež získava právo požadovať od dlžníka zákonnú sankciu v podobe úrokov z omeškania z celej dlžnej sumy, nielen z čiastky, s ktorou bol dlžník aktuálne v omeškani; prípadne i iné sankcie vyplývajúce zo zmluvy. Zo žiadneho právneho predpisu podľa odvolacieho súdu nevyplýva, že by veriteľovi aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru patril riadny úrok z úveru. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v rozsahu výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, t. j. ktorým zamietol nárok spočívajúci v zmluvných úrokoch uplatnených odo dňa zosplatenia do zaplataenia, podala dovolanie žalobkyňa. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP argumentujúc tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovolateľka mala za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Zastávala názor, že nárok na zaplataenie

úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Argumentovala, že obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Z obsahu dovolania je teda zrejmé, že žalobkyňa za dosiaľ dovolacím súdom neriešenú považovala otázku existencie a výšky nároku na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru. Zastávala právny názor, že nárok na zaplatenie zmluvného úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadрила.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je dôvodné.

6. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - pozri konania vedené na najvyššom súde napr. pod sp. zn. 5Cdo/42/2020, 5Cdo/73/2020, 2Cdo/115/2019, 6Cdo/193/2018, 7Cdo/111/2019, 7Cdo/135/2019, 8Cdo/237/2019, 8Cdo/135/2020, 8Cdo/221/2019, 8Cdo/66/2020, 8Cdo/118/2020, 9Cdo/24/2020. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

7. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP). Keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 454 ods. 3 CSP).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.